

TỰ SÁT – VÌ SAO ĐÓ KHÔNG PHẢI LÀ MỘT Ý TƯỞNG HAY

Đối thoại cùng Swaruu

COSMIC AGENCY

LINK: <https://swaruu.org/transcripts/suicide-why-it-is-not-a-good-idea-swaruu-extraterrestrial-contact-pleiades-taygeta>

Tháng 7 năm 2020,

Robert: Chào Yazhi. Tôi có thể nói gì với mọi người để họ không từ bỏ "cuộc chơi"? Bạn biết đấy ... "tự sát". Tôi luôn nói rằng cách mà bạn hiểu thông tin này chính là trách nhiệm của riêng bạn, nhưng sẽ luôn có người không hiểu và sẽ muốn đọc mọi thứ một cách "dễ dàng và nhanh chóng" mà không cần hiểu rõ bất cứ điều gì đã được trình bày. Cảm ơn bạn.

Yazhi: Không có bất kì giải pháp nào là duy nhất vì mỗi người đều có những lý do cá nhân của riêng họ. Khi một người đến đường cùng tới mức phải tự tử, đó là vì những đau khổ về thể xác hoặc tâm lý trong cuộc sống của họ đã đạt đến mức không thể chịu đựng được. Nhưng có những nguyên do cơ bản sau đây:

Một người tự sát là vì anh ấy hoặc cô ấy đang trải qua một nỗi đau dữ dội về mặt thể xác/ hoặc tâm lý. Họ nhìn thấy cái chết như sự lựa chọn duy nhất để thoát khỏi nỗi đau. Nguyên nhân chính là do cuộc sống của họ đã chạm đến đỉnh điểm của mức độ phức tạp mà một cá nhân khó có thể kiểm soát.

Họ cảm thấy rằng nỗi đau đó là một tình trạng vĩnh viễn, trong khi nó chưa bao giờ đúng như vậy. Cũng như đối với niềm vui hạnh phúc, nó là phù du. Điều tương tự cũng xảy ra với nỗi buồn và nỗi đau tâm lý, dù họ có cố tự thuyết phục rằng nỗi đau này sẽ luôn kéo dài. Nhưng sự thật là nó cũng sẽ trôi qua mà thôi.

Họ phải nhận ra rằng họ đang ở trong một tình thế cực kì nguy hiểm nếu họ cân nhắc đến chuyện tự sát, giống như một căn bệnh nan y. Cho nên, họ phải đơn giản hóa cuộc sống của họ đến mức tối đa, từ bỏ mọi thứ gây ra sự căng thẳng và phức tạp mà không cần phải suy nghĩ về điều mà họ nên làm. Bởi vì nếu như họ đang cố gắng làm việc để kết thúc một tấm bằng đại học trong khi mọi chuyện về việc học làm họ đau đớn, thì mọi thứ trở nên thật vô nghĩa khi phải tiếp tục làm những gì mà họ nghĩ rằng họ nên làm, nếu một khi họ không còn sống để nhìn thấy kết quả cuối cùng.

Điều tương tự với một công việc hoặc với bất kỳ trách nhiệm nào có thể tránh được hoặc chấm dứt một cách tự nguyện. Hãy đơn giản hóa mọi thứ như thể bạn chỉ có một tuần để sống, hoặc một ngày để sống, bởi vì bản chất của cuộc sống chính là như vậy.

Ngoài ra, một nguyên nhân khác là vì họ muốn có được sự chú ý và nhiều người xung quanh họ đã đánh mất giá trị của sự chú ý đó, trong khi sẽ chẳng có gì là sai trái khi cần được mọi người chú ý. Vì vậy, nếu lập luận họ chỉ tự sát để nhận được sự chú ý là không đúng. Vì đó là một nhu cầu cơ bản của con người. Và bằng cách tự tử, họ sẽ nhận được sự quan tâm mà họ mong muốn, họ cũng có thể dùng nó để "trừng

phạt” một người nào đó đã làm tổn thương họ, nếu họ có ý nghĩ này. Tuy nhiên, họ sẽ không có mặt ở đó để nhìn thấy kết cục.

Họ cũng phải hiểu rằng bằng cách tự tử, họ sẽ tạo ra một chuỗi phản ứng đau khổ cho những người thân thiết, gia đình của những người tự sát phải gánh chịu những hậu quả về mặt cảm xúc, những tổn thương và cảm giác tội lỗi.

Họ không chỉ kết thúc cuộc sống của chính họ mà còn thêm cuộc sống của những người xung quanh. Cho dù những người khác có kết thúc bằng cách tự sát như họ hay không, nhưng đôi khi tình huống này cũng xảy ra. Hoặc đơn giản chỉ vì một chuỗi hệ lụy trách nhiệm mà những người trong gia đình hoặc những người thân cận đổ lỗi lên nhau liên quan đến việc tại sao thành viên trong gia đình họ lại tự sát.

Vấn đề ở đây là lập luận chống lại hành vi tự tử, rằng bạn hủy hoại cuộc sống của người khác, là không có đạo đức hoặc công bằng từ quan điểm của người có vấn đề về tình cảm đã khiến anh ta muốn đưa ra quyết định đó. Bởi vì bây giờ ngoài những vấn đề của anh ấy và thực tế là chúng đang áp đảo anh ấy và nỗi đau to lớn mà anh ấy phải mang theo, bây giờ anh ấy còn bị đổ lỗi cho những người khác. Gây cảm giác tội lỗi hơn nữa và cuối cùng là có thêm động lực để tự tử. Vấn đề là nó thực sự khiến một người phải gánh vác trách nhiệm với những người xung quanh.

Các vấn đề luôn có tính chất tạm thời, luôn luôn là như vậy, bất kể mức độ nghiêm trọng của chúng, bởi vì trong một vũ trụ phân cực, một vấn đề không thể tồn tại mà không có giải pháp, chúng song hành với nhau, như hai mặt của cùng một đồng xu.

Robert: Vâng. Điều duy nhất tôi có thể làm là chia sẻ những gì tôi biết và quan điểm của riêng tôi. Tôi cũng nghĩ rằng tự tử đi đôi với “tống tình”- sự đe dọa về mặt tình cảm. Tôi không biết.

Yazhi: “tống tình chỉ để gây sự chú ý” là một cách nói rất không công bằng và nguy hiểm về vấn đề này, vì nó làm cho người có xu hướng tự tử cảm thấy bản thân bị mất giá trị, và điều đó khiến họ mong muốn thực hiện hành vi tự sát hơn.

Robert: Tôi nghĩ tự sát là một căn bệnh. Bởi vì những người đó thường hay lặp lại hành động này.

Yazhi: Ngày nay mọi thứ thường bị xem là bệnh tâm thần và ý kiến của riêng tôi cho rằng không có căn bệnh tâm thần nào tồn tại cả. Nó chỉ là “bệnh” theo nghĩa ẩn dụ tu từ. Và họ tái lặp lại hành vi vì họ không thể tìm ra giải pháp cho vấn đề của mình.

Giờ là lúc để nói về một quan điểm rộng mở hơn:

Khi bạn đầu thai nhập thể, bạn luôn có một kế hoạch cho cuộc đời và chính bạn là người đã thiết kế nên mọi thứ mà bạn sẽ trải nghiệm. Bao gồm cả hoặc đặc biệt là những phân đoạn mà bạn trải qua sự chịu đựng hoặc những khó khăn, dựa theo phản ứng mạnh mẽ của sự trưởng thành cá nhân như một linh hồn, như một ý thức mà nó kéo theo.

Bởi trong số những trải nghiệm nuôi dưỡng linh hồn nhiều nhất chính là những khó khăn, thất bại và cách đối mặt với thử thách.

Vì vậy, khi tự sát, họ chỉ đến được chiều bên kia với đầy đủ nhận thức về mọi thứ. Bởi vì “cái tôi” không bị mất đi, cũng không có danh tính, mà nó chỉ mở rộng. Ngay lúc này, và do sự mở rộng này, toàn bộ khuôn khổ về lý do tại sao tự sát lại được hiểu rõ hơn.

Và khi góc nhìn thay đổi từ phía bên kia, người đó sẽ chỉ muốn quay trở lại, bởi vì họ sẽ cảm thấy bất mãn với chính mình, đó là điều mà mọi linh hồn đều muốn tránh. Bởi vì những gì họ mong muốn là mở rộng trải nghiệm cho chính mình, hoặc họ sẽ có được trải nghiệm đó. Như một sự thất bại đối với thử thách, cùng với ý chí tự do của mình, họ sẽ ham muốn tham gia trò chơi một lần nữa, bởi vì trò chơi chính là như vậy.

Nó giống như khi bạn bước vào một trò chơi điện tử và hoảng sợ khi những con quái vật xuất hiện và bắt đầu trò chơi. Bạn sẽ có "lối thoát" tạm thời của mình, nhưng rất nhanh sau đó, bạn sẽ chỉ muốn quay trở lại hết lần này đến lần khác chỉ để đối mặt với con quái vật cho đến khi bạn vượt qua thử thách. Nó giống như đối mặt với một "con Boss" của một trò chơi điện tử. Họ ở đó cho đến khi họ thực hiện được thử thách.

Tháng 6 năm 2018

Swaruu: Cứ cho rằng nỗi sợ hãi sơ khai là một trong những bản chất chính của mật độ 3D, được đánh dấu bằng "bức màn của sự quên lãng". Và nó hình thành nên, theo một cách thức tuyệt vời, từ bản chất tự nhiên của sự tuyệt vọng và cảm giác bức bối mà mọi người đều đã từng trải qua bằng cách này hay cách khác. Ngay tại thời điểm mà nỗi sợ được chuyển hóa bằng cách thực tập nội tâm của chính mình, quan điểm về cuộc sống cũng sẽ thay đổi nhiều hơn. Không những cuộc sống không bị giảm giá trị, mà cuộc sống còn tự nó tăng giá trị hơn, như một "phản ứng phụ".

Điều này đã từng được nói vô số lần bởi những người trên mặt đất. Chúng tôi không thể tự mình trải nghiệm, chỉ có thể quan sát nó. Rất nhiều người nghĩ đến chuyện tự sát, sau khi trải qua quá trình thức tỉnh tâm linh và khi đối mặt với cái chết, đã dừng suy nghĩ tự sát lại. Một phần là vì họ trở nên nhận ra được rằng những vấn đề tinh thần và nỗi lo của họ sẽ không thể được giải quyết bằng cách tự sát. Mà vấn đề còn tiếp diễn từ phía bên kia cái chết. Với nhiều vấn đề được thêm vào trầm trọng hơn và lúc đó họ lại không còn cơ thể vật lý nên họ càng không thể giải quyết những vấn đề đó.

Nguyên nhân phổ biến nhất của việc tự sát chính là nỗi đau về tâm lý. Đây chính là điều kinh khủng nhất. Sau khi chết, nỗi đau này lại càng tăng thêm vì khi ấy bạn nhận ra rằng bạn không thể trốn tránh khỏi nó. Việc tự sát càng trở nên vô lý, vì bạn không thể trốn thoát khỏi chính bạn.

Giải pháp chính là đối diện thẳng thừng với vấn đề, bất cứ khi nào chúng ta có thể, khi thời điểm đó xuất hiện, phải đối mặt cho dù từ lúc còn ở trong cõi vô hình hoặc khi đã đầu thai. Nhưng từ khi phần lớn các vấn đề tâm lý đến từ những trải nghiệm diễn khi đang ở trong một kiếp sống, và từ cách diễn đạt – nhìn nhận mà một cá nhân hiểu những vấn đề đó như thế nào, điểm cần thiết và quan trọng nhất là những vấn đề rắc rối phải được đối mặt từ lúc bạn vẫn đang sống.

Những vấn đề này được mang theo đến sau khi chết, đặc biệt là sau khi tự sát. Cho dù đó chỉ là một trong những cách để thoát ly, và không bị trừng phạt bởi bất kì ai, vì chính cá nhân đó là người tự trừng phạt chính anh ta khi đang ở thế giới bên kia.

Từ điều này, nguyên nhân vì sao một người lại tự sát là rất chung quy. Bởi vì tùy thuộc vào nhiều nguyên nhân khác nhau gây ra nỗi đau về mặt tâm lý. Chính điểm này dẫn đến một nhu cầu lớn khiến cho người đó tự kiểm điểm lại mình trong khi ở thế giới bên kia. Kết quả là: họ nảy sinh ra ý tưởng phải trải nghiệm lại "thử thách". Vì vậy, họ lại tiếp tục đầu thai vào lại một cuộc sống tương tự, giống như cùng một "Cấp

độ” của trò chơi mà họ đã bỏ dỡ. Cũng như khi họ phải cố gắng vượt qua một cấp độ hoặc một thách thức trong một trò chơi điện tử cho dù phải chết đi sống lại nhiều lần. Đây chính là lý do vì sao họ luân hồi.

Ngay tại thời điểm này, sự kiểm soát từ các Archon (thực thể tiêu cực) cũng bắt đầu xuất hiện, chúng lại làm quá lên mọi vấn đề mà cá nhân cái người vừa chết và mọi thứ lỗi lầm họ gây ra trong lần nhập thể gần đây. Chúng khiến anh ta/cô ta phải quay trở lại hoặc chúng tạo ra một cho họ một nhu cầu cần thiết làm họ phải quay lại luân hồi.

Mặc dù điều này là đúng, nhưng theo quan điểm của tôi. Sự can thiệp của lực lượng các thực thể tiêu cực là không thiết thực và cá nhân tôi cũng không thấy có bất kì thực thể nào đụng chạm tới một linh hồn vừa qua đời.

Ý tôi muốn nói là ở thế giới bên kia có nhiều Ma Trận hơn nữa. Có một thực tế đơn giản là, bên trong mọi người, ý thức và nhận thức của họ chính là cái Ma Trận đó. Cho nên, các thực thể tiêu cực không hề can thiệp quấy phá trực tiếp nếu như linh hồn người chết mang theo mọi thứ cần thiết để tái sinh cùng với anh ta, gây ra sự luân hồi cho chính anh ta, và anh ta tự tái sinh chính mình bên trong một Ma Trận tập thể con người. Luận điểm cuối cùng này rất quan trọng:

Nếu một người được giải phóng tinh thần khỏi Ma Trận, thì anh ta mới tự do.

Bởi vì thứ duy nhất níu kéo họ lại Ma Trận chính là những ý tưởng giới hạn bản thân của chính họ. Nơi mà họ đang sống, rồi bỗng dưng tự sát để rồi sau đó họ lại thấy rằng họ vẫn là chính họ khi ở trong thế giới bên kia. Cho nên, khi mà thời gian không tồn tại, họ quay trở lại điểm của sự chú ý của cùng một cơ thể và cố gắng thực hiện tốt những gì mà họ đã không hoàn thành trong lần đầu tiên. Và họ sẽ trải qua và sống lại những khoảnh khắc y như cũ thêm lần nữa và lại một lần nữa, cho đến khi nào họ nhận ra rằng họ phải buông bỏ những thứ không phù hợp.

Và vòng lặp này không chỉ liên quan đến cùng một kiếp sống. Mà nó còn có thể là một vòng lặp rộng hơn hoặc một vòng xoắn, bởi vì một kiếp sống tương tự không bao giờ lặp lại chính xác y hệt như sự lặp lại. Ví dụ như, một người tên là Pepe, sau đó là José, rồi thành Miguel, Fernanda, Lucia và sau đó trở thành Pepe lần nữa, rồi lại là Miguel và cứ thế lặp tới lặp lui.

Và chúng không phát triển được bởi vì những kiếp sống đó có liên quan chặt chẽ đến nhau. Cũng như lý do của sự tồn tại của một người là bởi vì cuộc sống trước đó của họ. Chúng tạo thành một vòng lặp. Và nếu như họ cảm thấy khó khăn để thoát ra khỏi vòng lặp của một kiếp sống đơn lập, thì đó cũng là lý do mà chuyện tự sát xảy ra. Sẽ càng khó hơn để thoát ra khỏi một vòng lặp lớn vì nó liên quan đến vài kiếp sống. Bởi vì không dễ để nhận ra rằng chúng ta đều là một.

Và để khiến mọi thứ trở nên tồi tệ hơn, những người bên trong vòng lặp không thể hoặc cũng có thể đang sống, tương tác với nhau. Đó là lý do vì sao José và Fernanda là một cặp đôi thật hạnh phúc và họ thật ăn ý với nhau, và họ đã cưới nhau đến tận 22 năm ở hiện tại. Bởi vì họ chính là cùng một cái tôi ý thức hoặc linh hồn. Hoặc Pepe rất ghét Miguel mà không hiểu tại sao, nhưng anh ta cảm thấy một nỗi ác cảm mãnh liệt bởi vì anh ta nhớ lại được rằng anh ta đã từng tồi tệ như thế nào trong kiếp sống đó và vì sao mà anh ta cảm thấy ghét bỏ sự phản chiếu của chính mình. Rồi những vòng lặp xoắn ốc lại lớn dần và tự hình thành nên những vòng lặp lớn hơn, tạo điều kiện cho những vòng lặp kế tiếp lớn hơn nữa. Cho đến khi nào họ là Toàn Bộ hoặc là Nguồn một lần nữa.

